

Rama IX Art Museum Foundation

Face up

Narodom Khemkhetwit
Nawin Malaisri
Tawan Wattuyu

Face Up

Narodom Khamenkhetwit
Nawin Malaisri
Tawan Wattuya

5-26 March 2005
Numthong Gallery

ความรู้สึกรัก, สงสัย, สนุก บนการเผชิญหน้าของคนสามคน

โดยปรกติกการแสดงผลงานศิลปะเดี่ยวถือได้ว่าเป็นข้อบังคับอย่างหนึ่งของศิลปินที่ต้องการแสดงทัศนคติของตนให้สังคมได้รับรู้ เพราะการแสดงเดี่ยวคือการเปิดเผยตัวตน, ความคิดและความรู้สึกของศิลปินผ่านผลงานที่ต้องการสื่อสารให้ปรากฏออกมาอย่างแจ่มชัด และมีเป้าหมายที่ชัดเจนแน่นอน ฉะนั้นจึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่คนดูงานจะสามารถทำความเข้าใจกับศิลปินคนหนึ่ง ในงานแสดงเดี่ยวของเขาได้ในระดับหนึ่ง (หรือมากขึ้นตามจำนวนครั้ง, จำนวนชุดของผลงานที่จัดแสดง)

แต่สำหรับการแสดงผลงานศิลปะเป็นกลุ่มของศิลปินที่มากกว่าหนึ่งคนขึ้นไป ข้อจำกัดที่พุ่งเข้ามาปะทะอย่างรุนแรงก็คือ ทัศนคติของกันคนหนึ่ง (หรือศิลปินคนหนึ่ง) จะถูกกลดทอนลงมากกว่าที่เป็นอยู่แค่ขณะเดียวกันในทางตรงกันข้ามข้อจำกัดที่ว่ากลับไปเพิ่มมูลค่าหรือแต้มต่อให้กับงานกลุ่มอย่างชนิดที่ว่างานเดี่ยวไม่สามารถสร้างได้เท่าเทียม แต่มองที่ว่าก็คือ “การสร้างปฏิสัมพันธ์” ให้เกิดขึ้นได้ระหว่างบุคคล

การสร้างปฏิสัมพันธ์ในงานกลุ่มหมายถึง การปะทะกันอย่างง่ายของการเป็นปัจเจกจากอัตลักษณ์ของศิลปิน ซึ่งผลของการปะทะนี้ก่อให้เกิดภาวะ “สูญญากาศ” หรือ “ช่องว่าง” ระหว่างผลงานของศิลปินแต่ละคน ความหมายที่ชวนให้คนดูค้นหาเป็นเป้าหมายหลักจึงไม่ใช่ทัศนคติของ กันคนหนึ่งอีกต่อไป แต่โจทย์ได้ถูกปรับเปลี่ยนไปสู่การค้นหาความหมายของช่องว่างระหว่าง 2, 3, 4 หรือ 5 คน ที่ปรากฏอยู่ในพื้นที่เดียวกัน อย่างไรก็ตามการสำรวจช่องว่างนี้ก็ยังต้องอ้างอิงไปถึงการค้นหาความเป็นส่วนตัวของแต่ละคนอยู่ดี เพียงแต่ว่า ความเป็นส่วนตัวที่ “หลอมรวมกัน” ซึ่งมีผลมาจากการปะทะกันอาจอ่อนโยนสำคัญที่ความเป็นส่วนตัวเฉพาะบุคคลไม่สามารถบอกได้อย่างครอบคลุม

ในผลงานชุด Face up ของ นโรดม เขม้นเขตวิท, ตะวัน วัฑฒา และนาวัน มัลลศรี ต่างก็มีแนวทางของงานศิลปะเป็นของตนเองที่ได้เข้ามาปะทะกันในพื้นที่ที่จำกัด คือ น้ำทอง แกลเลอรี ซึ่งผลแห่งการปะทะนั้นก็ได้นำช่องว่างที่ปลูกเร้าการตีความจากผู้ดูได้ไม่น้อย และเป็นการตีความที่ต่อยอดไปจากการสำรวจเข้าไปในความคิดของแต่ละคน

นโรดม เขม้นเขตวิท เป็นศิลปินที่ทำงาน เซรามิก เป็นส่วนใหญ่ ผลงานของเขาจะพูดถึงใบหน้าที่ดิน, เดือนคล้ายหน้ากากของ “อนารยชน” (ในความหมายของนักล่า อาณานิคมตะวันตก) แต่ผลงานในชุดนี้เขาสร้างผลงานขึ้นจากความรู้สึกภายในใจที่มีต่อลูกสาวของเขา ซึ่งป่วยเป็น โรคมะเร็งปอดเพราะขาดออกซิเจนตั้งแต่ตอนคลอด เป็นผลให้ลูกสาวของเขาเป็นอัมพาตและช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ อย่างไรก็ตาม นโรดม ยังคงรัก, ห่วง และส่งสารลูกสาวของเขากระทั่งแสดงออกมาผ่านผลงานศิลปะที่ให้ความรู้สึกรอบอุ้มของพ่อที่ถึงแม้ว่าลูกจะเป็นอย่างไรก็ยังเป็นแก้วตาดวงใจอยู่เสมอ

สำหรับ ตะวัน วัฑฒา เขามุ่งมั่นทำงานจิตรกรรมมาโดยตลอด โดยผลงานมักจะสื่อสารอารมณ์ภายในของเขาที่ปะทุเดือดกับเรื่องราวรอบๆตัว โดยเฉพาะเรื่องราวและภาพลักษณ์ของผู้คนที่ปรากฏออกมาทางสื่อต่างๆ เช่น ภาพแฟชั่น, ภาพละครที่สามารถพบเห็นได้ทั่วไป แต่จะวันจะนำภาพเหล่านี้มาเขียนขึ้นใหม่ด้วยอารมณ์สงสัย, ขว้าง อย่างสนุกสนานไปจนถึงอารมณ์ซีเรียสที่กระแทกกระทั้นอารมณ์ของตัวเองออกมาผ่านสีที่สด, แรงและฝีแปรงที่ฉวัดเฉวียน

แต่ในผลงานชุดนี้ ตะวัน ได้จับภาพใบหน้าของ “ทักษิณ ชินวัตร” นำมาขยำอย่างคลุ้มคลั่ง บนความสงสัยของพฤติกรรมนักการเมืองที่ถือได้ว่ามีอำนาจมาก

ที่สุดในประเทศไทย ผ่านสถานการณ์หมิ่นเหม่ที่ได้รับทั้งการชื่นชมและติเตียนจากสังคม

ภาพลักษณ์ของนาขกรฐมนคริคนี่คือสัญลักษณ์ที่แรง, ตรง, ชัดเจน และพบเห็นได้อย่างดาษดื่น ตะวันจึงได้จึงใจหิบบความ “ป๊อปปูล่าร์” ที่มี “วาระซ่อนเร้น” นำมาเสียด-เย้ยในมุมมองของเขา

ในส่วนของ นาวัน มาลัยศรี ก็นับได้ว่าเพิ่งเริ่มต้นในการแสดงผลงานให้ปรากฏแก่สังคม นับตั้งแต่เรียนจบเขาก็สนใจในงานจิตรกรรมมาโดยตลอด นาวันมักจะปลดปล่อยความอิสระของเขอย่างสนุกสนานผ่านรอยแปรงและสีบน โครงสร้างง่าย ๆ ในภาพที่ไม่ซับซ้อนแต่เต็มไปด้วยชั้นเชิงของจังหวะซึ่งเกิดขึ้นในลักษณะ ดับพลันทันใด คล้ายๆ กับการโต้ตอบระหว่างโลกของสีกับสิ่งที่อยู่ภายในใจของเขา

สำหรับผลงานชุดนี้ นาวันให้ความสนใจกับ “วัตถุ” ที่ไม่อาจบ่งชี้ว่ามันคืออะไรด้วยความตั้งใจส่วนตัวของเขาเหมือนกับความรู้สึทางนามธรรมภายในใจของเขาได้ก่อปฏิกิริยาโต้ตอบกับประสบการณ์ภายในใจของผู้ดู ถึงแม้ว่าวัตถุชิ้นนี้จะมีการอ้างอิงมาจากความเป็นจริงจากโลกภายนอก แต่นัยของรูปทรงและบรรยากาศในโลกหลวงตาของงานจิตรกรรมกลับขัดล่อกันอย่างสนุกสนาน และสร้างเสน่ห์ในการดึงดูดให้เข้าไปตีความได้อย่างอิสระ

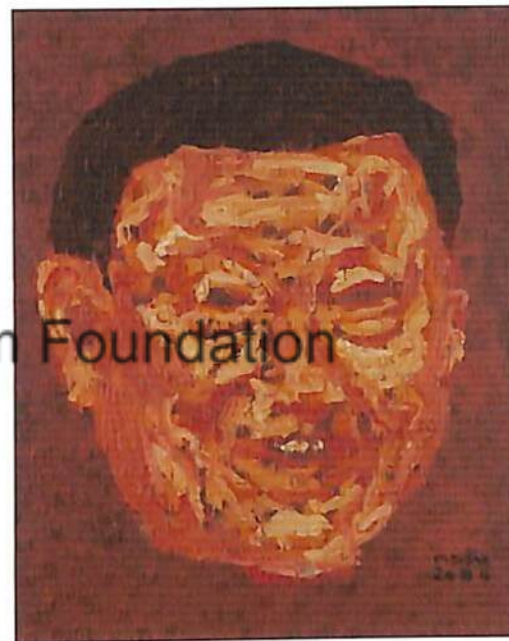
Face up จึงบ่งบอกอารมณ์รักของ นโรดม อารมณ์สงสัยของ ตะวัน และอารมณ์สนุกของ นาวัน ที่ต่างคนต่างก็พยายามหนีออกมาจากบ้าน (ความ) ของเขาเอง โดยนำมาปะทะบนพื้นที่ที่จำกัดและก่อให้เกิดนัยบนช่องว่างแห่งการปฏิสัมพันธ์ ผลจากการปฏิสัมพันธ์ของคนสามคน ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ของ “ตัวแทน” ซึ่งถูกอ้างอิงขึ้นมาจากสิ่งแวดล้อมรอบๆตัวตั้งแต่ “ลูกสาว” , “นักการเมือง” และ “วัตถุที่ผูกพัน” เหล่านี้คล้ายกับเป็นตัวแทนปฏิกิริยาภายในให้เกิดทัศนคติใหม่ๆ ต่อการทำงานศิลปะของพวกเขา

สำนักแห่งการสร้างภาพลักษณ์ของ “ตัวแทน” ขึ้นมาในโลกส่วนตัวอย่างงานศิลปะอาจจะดูเหมือนกับการหมกมุ่นอยู่กับการพยายามค้นหา “สื่อ” เพื่อ “ส่งสาร” ที่อยู่ภายในใจออกไปสู่สังคม และการอ้างอิงถึง “สิ่งที่มีอยู่จริง” แลอาจจะถูกปิดกั้น, ปรงแต่งให้เกิดบริบทใหม่ตามจินตนาการและอารมณ์ดับพลันที่เกิดขึ้นอย่างทันทีทันใด อาจเป็นเครื่องมือระบายออกซึ่งความปรารถนา, โหยหาบางอย่าง...คล้ายๆกับ...“ความหวัง”

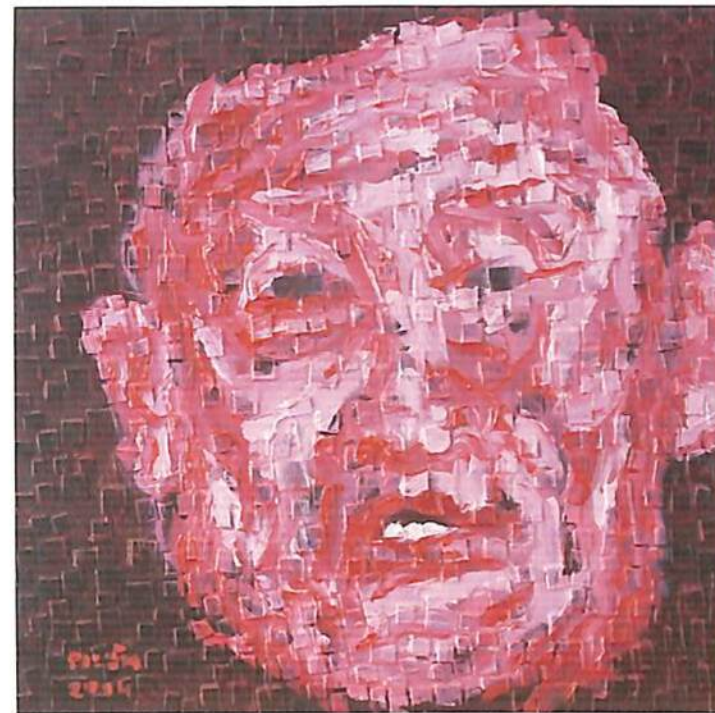
ความหวังของ นโรดม ที่อยากจะให้ลูกสาวของเขาอาการดีขึ้นเรื่อยๆ, ความหวังของ ตะวัน ที่ไม่อยากให้เมืองไทยต้องอยู่ในอุ้งมือของใครคนเดียวและความหวังของ นาวัน ที่อยากสนุกสนานในโลกส่วนตัวของเขาอย่างอิสระ

ความหวังทั้งสามซึ่งปรากฏตั้งแต่ในตัวคน, คนรักที่ใกล้ชิดและคนหมู่มากในสังคม สะท้อนได้ดีถึงภาวะความเป็นมนุษย์ที่ต้องคำนึงถึงความสุขที่จะได้รับจากทั้งสามสิ่งว่าจะไขว่คว้ามาได้อย่างไรและทำอย่างไรที่จะรักษาเอาไว้ให้ได้ภายในชีวิตหนึ่งชีวิตของคนเอง

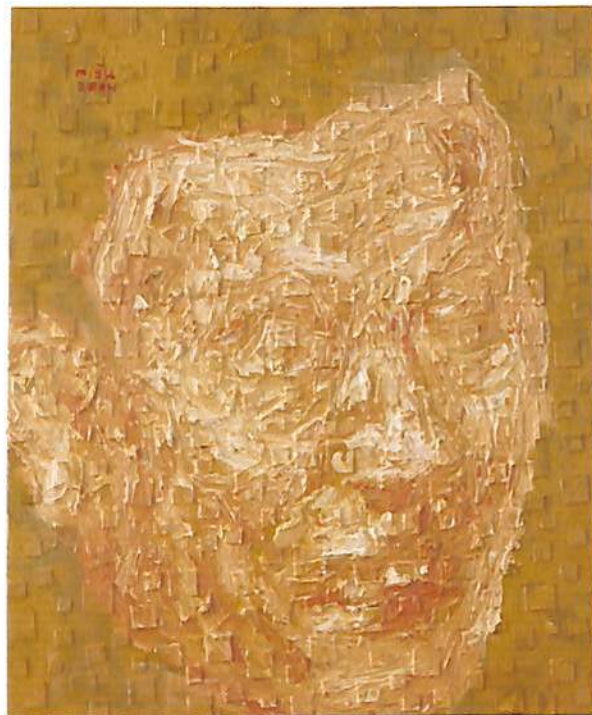
วุฒิกร กองคา
กุมภาพันธ์ 2548

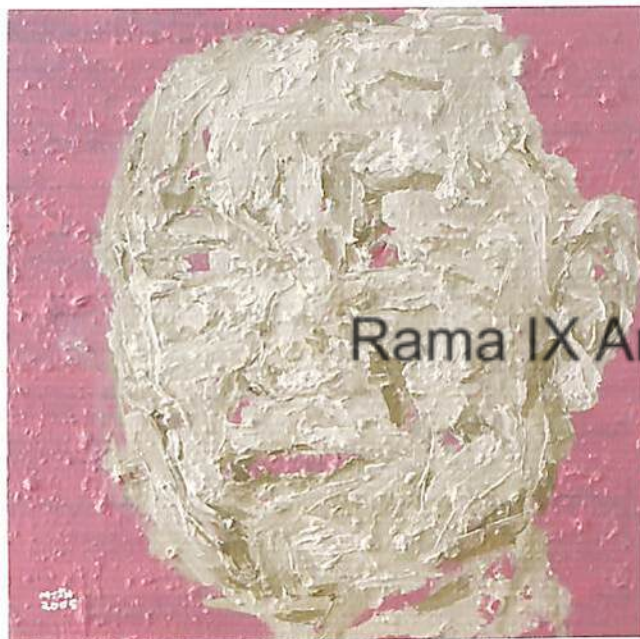
Lawan WATTU YA
"The Populist" Oil on canvas, 100 X 80 cm.

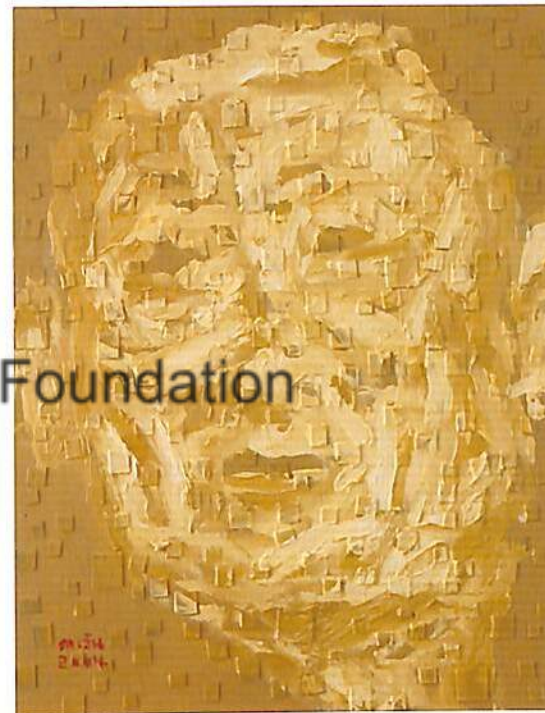
Lawan WATTU YA
"The Populist" Oil on canvas, 60 X 60 cm.

Tawan WATTUYA
"The Yellow Mask" Oil on canvas, 73 X 60 cm.

Tawan WATTUYA
"The Populist" Oil on canvas, 60 X 60 cm.

Tawan WATTUYA
"The Yellow Mask" Oil on canvas, 65 X 50 cm.

Tawan WATTUYA
"Rouge" Oil on canvas, 70 X 70 cm.

Narodom KHAMENKHETWIT
"Untitled" Ceramic, 24 X 30 X 60 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

Narodom KHAMENKHETWIT
"Child in Basket"
 Ceramic, 61 X 18 X 21 cm.

Narodom KHAMENKHETWIT
"Child in Basket"
 Ceramic, 75 X 22 X 22 cm.

Narodom KHAMENKHETWIT
"Child in Basket"
 Ceramic, 67 X 11 X 27 cm.

Narodom KHAMENKHETWIT
"Child in Basket"
 Ceramic, 65 X 20 X 20 cm.

Nawin MALAISRI
"Structure" Oil on canvas, 150 X 120 cm.

Nawin MALAISRI
"Ruined" Oil on canvas, 110 X 110 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

Nawin MALAISRI
"Tight" Oil on canvas, 120 X 150 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

Confrontation of a Trio of Unique Artists: Love, Suspicion and Amusement

Generally, a solo exhibition is one of forces of artists who want to expose their own attitude to the society as they can apparently present their own identities and what they feel or think. According to the obvious concept of solo exhibition, viewers can preliminarily understand a message that artists are trying to convey via their works. (or they can understand it more according to a frequency of exhibition or a number of pieces of works)

For a group exhibition, even though a reduction of each artist's attitude is its restriction, this disadvantage returns a more value which a solo exhibition can't give the same effect. What I have mentioned is about "an interaction" among artists which means a process by which a trio of artists work together and facing up to their each own individualist. This process is a result of "vacuum" or "space of emotional privacy" appeared in each pieces of works.

For audiences, an attraction of only one artist's attitude is changed as it brings a question about discovery on the meaning of space of emotional privacy among the artists creating work under the same frame. However, that still be about discovery of an individualism of each artist but it is not like that, it is about "an integrity of individualism" which is a result of an interaction of each other.

"Face Up", a latest exhibition by a trio of unique artists; *Narodom Khamenketwit*, *Tawan Wattuya* and *Nawin Malaisri*, is organized at Numthong Gallery. The result of an interactive process is a space of emotional privacy of each artist which attracts a perception of viewers to discover what they are thinking.

Let's start with *Narodom's* works, those mostly are ceramics which presents a barbarous face, a barbarian mask-like. For this exhibition, his suffering from his daughter who has had an encephalic illness and paralysis inspires him to create artworks. "How deep is his love for his daughter?" can be seen from his artworks. They all convey a deep bonding for her. As a parent, child is always beloved.

Tawan Wattuya employs himself in paintings inspired by media such as images of people appeared in fashion magazine, a shot of super stars in a daily life. He expresses his emotional attachment with his suspicion and amusement. It sometimes conveys his serious feeling as it can be seen from usage of a rich colour and a strong stoke of his paintbrush. For this exhibition, he captures a face of "Prime Minister Thaksin Shinawatra", who is the most forceful governor in Thailand and criticized by society in both positive and negative way. This piece of work communicates his amusement and suspicion on Thaksin's political behavior. Prime Minister Thaksin is frank, straight-forward, and populist, so *Tawan* brings a popularity of Thaksin with a behind-the-scenes suspicion so as to satire it in his own way.

Nawin Malaisri is emerging to present his works to the society. After he graduated, He is interested in drawing so much. He loves to present his free thinking by using his paintbrush and colouring a simple and plain structure. His painting is full with a technique of rhythm usage which is driven from his instant interaction between a world of colour and his emotional effect. For this exhibition, he focuses on "material" which is unable to specify what it is. He is willing to present his internal abstract which can be reacted to an experiential effect of audiences. Eventhough his work is represented as a reference of a figurative representation, its form and atmosphere of illusion in painting depicts satirically. It is also an attraction to audiences to perceive it easily.

Face Up is an expression of *Narodom's* love, *Tawan's* suspicion and *Nawin's* amusement. They possess their own expression. A mix expression which forms a figurative essence of interaction is set up in the providing space.

The result of a Trio of interaction is "a figurative representation" which is driven from their environmental condition for example "daughter" "politician" and "a bonding material". Those are an internal force for them to bring a new idea in their works.

The idea of "a figurative representation" in their private world seems be an indulgence in finding "medium" to "communicate" their own internal message to the society. Also, a reference of "existence" but hidden something, or add up something according to their abrupt imagination and feeling is a medium to express their desire, which is probably like "their hope".

Narodom hopes for his beloved daughter to get better, *Tawan* hopes not for Thailand governed by monopolist and *Nawin* hopes for himself to freely enjoy his personal world.

Hope of a trio of unique artists is for a personal entity, for beloved person, and for society which reflect a state of humanity. As a human, we hope for how we can possess those three kinds of happiness and how we can keep them for our whole life.

Wutigorn Kongkha

February 2005

Rama IX Art Museum Foundation

ขอขอบคุณ : พี่น้ำทอง แซ่ตั้ง, พี่วุฒิกร คงคา, แม่สายหยุด, คุณย้งลักขณ์, พี่เต๋ยว, ลุงช้าง, พี่หรรร, พี่ตุ้ม, แอ้, แม่เจ๊ียบ, น้ำเล็ก, ครูอาจารย์และเพื่อนๆทุกคน.
Numthong Gallery 1129/29 Co-Op housing bldg., Thoedumri Rd., Dusit, Bangkok 10300. Tel/Fax: (66) 2243-4326. E-mail: numthong_art_th@hotmail.com.

Rama IX Art Museum Foundation

NUMTHONG
GALLERY